Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Подиноке число 3 кр.

Ч. 112. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. Талалея муч. Константа | рим. к. 1. Червень Еразма | Середа 20 мая (1 Червня) 1892. | Вехôдъ сонця 4 г. 6 м.; заходъ 7 г. 50 м. Баром. 769 терм. + 29·6° + 13·4°. | Рôкъ II.

Рада державна.

Въ комісіи валютовôй розпочалась вчера ґенеральна дебата надъ предложенями валютовыми. Предсѣдатель комісіѣ пос. Яворскій зарядивъ, щобы всю нараду комісіѣ стеноґрафовано. На вчерашнôмъ засѣданю явивъ ся также міністеръ фінансôвъ дръ Штайнбахъ и шефъ секціѣ Нібаверъ.

Молодоческій посолъ Аимъ выголосивъ дуже пристрастну бесѣду и заявивъ, що его партія зъ причинъ державно-правныхъ есть противна управильненю валюты, бо въ такôмъ случаю мусѣло бы бути увзгляднене историчне право королевства Чехъ. Бесѣдникъ жадавъ, щобы на монетахъ бувъ также гербъ ческій, бодай на тôй ихъ части, котра призначена для Чехъ. Дальше зазначивъ вôнъ, що его партія противна ухваленю 600 міліонôвъ на управильнене валюты, бо черезъ то пôднесуть ся страшно податки. — Пос. Найвіртъ бувъ того погляду, що Австрія повинна держати ся подвôйнои валюты, золотои и срѣбнои разомъ, и зазначивъ, що и дръ Штайнбахъ есть того самого погляду. — Пос. Пецъ домагавъ ся, щобы заразъ заведено золоту валюту. — Пос. Гайльсберґъ зазначивъ, що въ широкихъ масахъ народу настало зъ причины управильненя валюты велике невдоволене. — Мін. дръ Штайнбахъ вôдповѣдаючи попередникамъ сказавъ, що вôнъ есть за золотою валютою, мимо того однакожь не есть противный и біметалічнôй валютѣ; теперѣшный проектъ дозваляе вернути колись и до біметалізму. Якъ уложить ся вартôсть срѣбла, годѣ теперь предвидѣти и длятого не позостае нѣчого якъ лишь оперти валюту на золотѣ, що однакожь въ своѣмъ часѣ не стане тому на перешкодѣ, щобы Австрія могла прилучити ся до якогось межинародного союза металічного. Зъ початку буде легко роздобути золото, бо суть достаточнѣ запасы его; пôзнѣйше однакожь буде найлѣпше роздобувати его ратами. Наконець подавъ п. Міністеръ до вѣдомости, що не задовго будуть стягати ся срѣбнѣ чверть-ріньскѣ и срѣбнѣ двоґульденовѣ штуки, бо зъ нихъ будуть выбивати ся новѣ грошѣ.

Пос. Пленеръ протививъ ся високôй реляціи и доказувавъ, що зъ неи будуть користати лишь властителѣ золотыхъ рентъ и торговельники збôжа, а за то потерпить дуже бѣднѣйша людность. Продукты поживы подорожѣють. Дальше протививъ ся бесѣдникъ заведеню монетъ званыхъ коронами. Лѣпше — казавъ вôнъ — було лишити ґульдены а выбивати пôвґульдены, бо при змѣнѣ грошевои одиницѣ будуть людей несвѣдомыхъ рѣчи страшно вызыскувати. Дальше выступавъ Пленеръ и противъ того, що предложене валютове есть такъ зредаґоване, що нѣ свои люде, нѣ заграниця не хотять повѣрити въ то, що правительство буде выплачувати готôвкою. Вправдѣ то рѣчь не можлива означити речинець выплатъ готôвкою, але треба було хочь показати добру волю. Бесѣдникъ заповѣвъ деякѣ поправки. — Мін. дръ Штайнбахъ сказавъ на то, що цѣлу справу треба буде переводити якъ найосторожнѣйше. Валюту коронну треба було завести головно изъ взгляду на выплаты золотомъ. Наконець заявивъ міністеръ, що возьме пôдъ поважну розвагу порушену Пленеромъ справу стяганя банкнотôвъ ґульденовыхъ при помочи срѣбла але та цѣль дасть ся осягнути може черезъ уфондоване паперовыхъ грошей, евентуально черезъ адміністрацію цертефікатôвъ срѣбла. На тôмъ закôнчено засѣдане а слѣдуюче назначено на нинѣ.

Въ кругахъ парляментарныхъ обчисляють, що на 48 членôвъ комісіѣ валютовои буде що найменше 27 голосувати за предложенями а ухвалене тыхъ предложень въ повнôй Палатѣ мае бути запевнене.

Зъ рускихъ товариствъ.

(Д.) По вôдчитаню справозданя изъ дѣяльности товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ, приступлено до справозданя изъ обороту грошевого, а що фонды товариства роздѣляють ся на господарскѣ и театральнѣ, то и справоздане то роздѣлено на двѣ части. Справоздане изъ обороту въ фондѣ господарскôмъ, представляесь такъ!

I. Приходъ въ 1891 р. за часъ вôдъ 1 сѣчня до 31 грудня:

Зъ 1890 р. лишилось . . .	122·33	зр.
Вкладки членôвъ въ 1891 р. .	768·40	„
За карты	205·49	„
За біляръ (вôдъ половины жовтня)	75·96	„
За вôдпродажу ґазетъ . . .	37·20	„
Оплата канцеляріѣ зъ фонду театрального	200·—	„
Зъ вечеркôвъ	48·43	„
Позичка на чиншь хаты . .	64·—	„
Разомъ	1521·81	зр.

II. Розходъ въ 1891 р.:

Чиншь за хату	450·—	зр.
За нафту	166·43	„
Передплата ґазетъ	206·49	„
За карты	53·08	„
Опалъ	35·95	„
Услуга	165·75	„
Дрôбнѣ выдатки	181·46	„

4

Надзиратель морскои лѣхтарнѣ.

Оповѣдане Рудольфа Шмідта.

(Дальше.)

„Въ сѣй хвили надôйшовъ вуйко зъ своею люлькою въ зубахъ и закликавъ мене йти скоштувати его старый румъ Ґвава. Коли вôнъ такъ собѣ балакае и накае, здае ся менѣ, що я Буга въ раю, сиджу собѣ нѣбы на якôйсь хмарцѣ та дивлю ся на цѣлый свѣтъ пôдо мною. Сестрѣнка сидѣла тихенько въ кутику и не втиркала ся до бесѣды. Коли я вôдтакъ пôзнымъ вечеромъ вôдходивъ, подавъ ѣй руку и мимо волѣ стиснувъ трошки сильнѣйше еѣ дрôбненькѣ та тоненькѣ пальчики. Менѣ здалось, якъ колибъ она на то стиснене вôдповѣла; я видѣвъ бодай зъ еѣ очей, що она мене зрозумѣла. Не було вже въ нихъ нѣякого заклопотаня; здавалось, якъ колибъ она черезъ той короткій часъ, що сидѣла тихенько и слухала, все розôбрала въ своѣй головцѣ, все собѣ пояснила и споглянула на мене знову зъ такою самою шиpостію, якъ давнѣйше, не думаючи навѣть о тôмъ, щобы зъ чимсь таити ся або щось замовчувати. — Мы вже знали, на чôмъ стануло мѣжь нами!

„Вертаючи домôвъ поступивъ я на горбикъ на пôвночи вôдъ мѣста. Звѣзды дивились въ спокôйне море; оно выглядало якъ бы друге, переверне небо. А то якъ разъ годилось до мого чувства. Море тягнуло мене хлопцемъ идъ собѣ, оно осталось менѣ вѣрне и сприяло, коли я ставъ мужчиною, а теперь нагодило менѣ черезъ старого воркотливого корабельника такъ дорогій скарбъ; оно нѣбы надало своѣй найцѣннѣйшôй перлѣ людску поставу, абы зложити еѣ въ мои руки! Въ менѣ стало ще сильнѣйше и глубше чувство, що межи мною, а тою широкою, блискуючою та щасте приносячою глубенью есть якійсь тайный союзъ. Ажь теперь нагадавъ я собѣ то, що она менѣ сказала, що то мусить бути добрый чоловѣкъ, котрого щасте не покидае ся. Сльозы покотились менѣ зъ очей; я бувъ бы обнявъ таки цѣлу землю — въ сѣй хвили почувъ я таки по собѣ що я добрый!

„На другій день, коли старый сидѣвъ въ конторѣ, пôшовъ я знову туды за мѣсто и якъ стôй посватавъ сестрѣнку, значить ся, я не сватавъ, бо ледви що выговоривъ кôлька слôвъ, якъ она такъ и кепулась менѣ на шию та наставила свои солоденькѣ губоньки до поцѣлунку. Мы прецѣ обое знали, на чôмъ стануло мѣжь нами: тожь не була то нѣяка несподѣванка, лишь велика радôсть!

„За то було се несподѣванкою для старого и для цѣлого мѣста, особливожь, коли розôйшла ся чутка, що мы маемо пôбрати ся ще передъ вôдъѣздомъ и що моя молода жѣночка мае ѣхати разомъ зô мною. Мы, бачите, на то такъ згодили ся, якъ колибъ то мало розумѣти ся само собою.

„Дивна рѣчь, що й вуйко на то охотно приставъ. Коли зъ того всего опамятавъ ся, то на дѣлѣ бувъ зовсѣмъ радъ зъ того, що стало ся: то була прецѣ нова звязь, що мене зъ нимъ вязала! Якъ я вамъ вже казавъ: вôнъ вѣривъ въ мене якъ въ Бога. Черезъ щасте, яке мене тримало ся, дôбрали ся наразъ и въ сю зôвялу та засохлу душу всѣлякѣ придумки.

„Мы пôбравши ся поѣхали заразъ вôдвѣдати мою стару матѣрь, що вдовицею жила въ Копенгазѣ. И она также вѣрила въ свого сына якъ въ Бога; мало що не перепрошувала мене за то, що она разомъ зъ батькомъ противилась тому званю, яке я собѣ выбравъ, а коли мôй молодшій братъ набравъ также охоты пустити сь на море, то она й не надумуючись згодила ся на то та й постановлено, що вôнъ першу свою подорожь мае вôдбувати зô мною.

„Було то жите, кажу вамъ, якъ въ раю, яке мы переживали якійсь часъ на барцѣ „Орелъ.“ И мôй братъ выбравъ собѣ жите мореплавця зъ власнои охоты; радôсть брала дивити ся, якъ вôнъ дорраставъ и дужавъ на хиткôй глубини. Вôнъ бувъ собѣ веселый и жвавый, отъ бы якъ ще малый хлопець, а то, коли можу такъ сказати, вплывало на наше щасте якъ холодный вѣтерець, бо инакше

На устроене вечеркôвъ . . .	46·— „
Зворотъ позички	64·— „
Запомога тов. „Академичне Братство“	5·— „
Разомъ	1374·10 зр.

III. Приходъ въ 1892 р. до 15 мая:

Зъ 1891 р. лишилось готôвки .	147·65 зр.
Вкладки членôвъ . . .	265·— „
За карты	79·92 „
За білярдъ	114·75 „
За ґазеты	21·90 „
На канцелярію	120·— „
Разомъ	748·22 зр.

IV. Розходъ въ 1892 р. до 15 мая:

Чиншь за льокаль	225·— зр.
Нафта	64·45 „
Передплата ґазетъ	113·68 „
Карты	42·90 „
Опалъ	17·— „
Услуга	75·— „
Менши̂ выдатки	134.81 „
Запомога тов. „Ватрѣ“ . . .	15·— „
Разомъ	687·84 зр.

По сѣмъ запримѣтивъ ще референтъ, що закупленый білярь вже зовсѣмъ выплативъ ся, и що товариство удѣлило двомъ товариствамъ академічнымъ запомогу на оплату льокалю.

Опôсля здававъ справу референтъ театральный дръ Ярославъ Кулачковскій. Важнѣйши̂ точки сего справоздани̂ таки̂: Зъ пôдвысшенемъ субвенціѣ краєвои для театру о 1200 зр., выдѣлъ заключивъ новый контрактъ зъ дирекціею театру, домагаючись збôльшеня оркестры и скрѣпленя хорôвъ. Дирекція заразъ побôльшила оркестру зъ 6 на 10 музикантôвъ, а щодо хорôвъ то не могла сему вдоволити, бо хочь и розписувано зазывы по ґазетахъ, нѣхто не зголошувавъ ся. Персоналъ театральный складавъ ся зъ 27 артистôвъ и артистокъ, 10 музикантôвъ и двохъ помôчныхъ осôбъ технічныхъ. Въ 1891 р. змѣнявъ ся складъ персоналу, ажь пôдъ конець року дôйшовъ до такого стану, въ якôмъ представивъ ся львôвской публицѣ пôдчасъ гостины въ 1892 р. При выѣздѣ зô Львова выступило кôлькохъ артистôвъ, але дирекція выповнила ихъ мѣсце; и такъ мѣсце п. Клѣшевской обняла п-а Кравчукôвна и п-а Фіцерôвна, на мѣсце п. Ольшаньского вступивъ п. Антонъ Витошиньскій, давный артистъ сцены руской, а ролѣ пп. Кирницкого, Курмановича и Клѣшевского переняли ново заанґажовани̂ пп. Бенза и Левицкій та давнѣйши̂ молодши̂ артисты. Въ 1892 р. до 15 мая гостивъ театръ въ Станіславовѣ, Стрыю, Львовѣ, Калуши и Товмачи, а виставивъ 45 ориґінальныхъ и 30 чужихъ творôвъ. Ще пôдчасъ гостины театру у Львовѣ передано театрови до науки драму Ячука „Не до пары“, а крôмъ того вôдтакъ ще кôлька новыхъ штукъ. Черезъ п. Костя Пôдвысоцкого навязавъ выдѣлъ зносины зъ украиньскими трупами театральными и вже дôставъ кôлька новыхъ штукъ до переписаня (мѣжь иншимъ оперу Лисенка „Утоплена“) а ще дальши̂ творы маютъ надôслатись. Переложено Ибзена „Ворогъ народу“. Инструментовано кôлька оперетокъ, а также о. Порфирій Бажаньскій загадавъ переробити свою оперу „Марійка“ для ужитку нашои сцены.—

Выдѣлъ взявъ участь черезъ своихъ вôдпоручникôвъ въ похоронахъ артиста п. Плошевского и ухваливъ причинитись даткомъ 30 зр. на памятникъ покôйного на стрыйскôмъ кладовищи. — Выдѣлъ не залишивъ подбати о духове образоване артистôвъ, котри̂ такожь зô своеи стороны загадали оснувати читальню. Читальня не вôйшла ще въ жите, позаякъ въ статутахъ були деяки̂ похибки формальни̂ и Намѣстництво звернуло ихъ до поправы. Выдѣлъ товариства подавъ въ тôй справѣ всяку помôчь и можна надѣятись, що статуты небавомъ будуть затверджени̂. А поки що выдѣлъ закупивъ для сеи читальнѣ всѣ выдавництва літературни̂ зъ „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“, повѣсти, драмы и исторични̂ творы, выдани̂ рускими товариствами. — Що до конкурсу, розписаного Выдѣломъ краєвымъ, то надôйшло вôсѣмь творôвъ. Краєвый выдѣлъ передавъ ти̂ творы передъ вôдданемъ специяльнôй анкетѣ конкурсовôй, выдѣлови „Р. Бесѣды“ до оцѣнки. Выдѣлъ „Бесѣды“ розглянувши основно надôслани̂ творы, ухваливъ заявити краєвому Выдѣлови, що нѣ оденъ зъ надôсланыхъ творôвъ не вôдповѣдає условіямъ конкурсу, а причина сего лежить мабуть въ надто короткôмъ речинци конкурсу, тожь гадавъ бы вôдповѣднымъ, щобы продовжити речинець конкурсу о оденъ рôкъ. Краєвый Выдѣлъ прихиливъ ся до тои гадки выдѣлу „Р. Бесѣды“ и продовживъ конкурсъ до вересня с. р. — Велику вагу поклавъ выдѣлъ „Р. Бесѣды“ на утворене фонду емеритального для артистôвъ руско-народного театру. Въ тôй цѣли скликано персоналъ театральный, выслухано гадокъ и теперь укладаєсь статутъ сего фонда. Въ емеритальнôмъ фондѣ добачає выдѣлъ „Р. Бесѣды“ запоруку, що артисты будуть бôльше привязани̂ до сцены руско-народного театру. — Вкôнци щодо контракту зъ дирекціею, котрый кôнчить ся зъ 1892 р., ухваливъ выдѣлъ розписати якъ найскорше оповѣщене щодо условій нового контракту, котрый буде заключеный на три роки. (К. б.)

Переглядъ політичный.

На нинѣшнôмъ засѣданю Палаты послôвъ має бути поставлене внесене о удѣлене Бродамъ опроцентованои позички въ сумѣ 350.000 зр.

У Вѣдни наробила немало шуму депутація угорскихъ Румунôвъ, що приѣхали тутъ зъ жалобами до Є. Вел. Цѣсаря на угорске правительство. Депутація сполучила ся зъ антісемітскими послами, Хорватами и Словенцями, а вчера вôдбули ся зборы, котри̂ мали антімадярскій характеръ. Мін. Седенѣй не покликувавъ депутаціѣ до себе, анѣ она до него не ходила, а коли не одержить авдіенціѣ, то оставить лишь меморандумъ въ кабінетовôй канцеляріи и вôдъѣде.

Приѣздъ болгарского міністра Начевича до Вѣдня уважають за стоячій въ звязи зъ намѣренемъ болгарского правительства затягнути позычку въ высотѣ 100 міліонôвъ на будову зелѣзниць и портôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 31 Мая.

— **Громадѣ Луки**, въ повѣтѣ яслискôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя.** П. Міністеръ торговлѣ именувавъ концептового практиканта скарбового, Мих. Новняка, почтовымъ асистентомъ, а Дирекція почтъ и телеґрафôвъ призначила его для Львова. — Панъ Намѣстникъ именувавъ практиканта концептового ц. к. Намѣстництва, Болесл. Буржиньского, ц.к. концепістомъ поліціѣ въ етатѣ ц. к. Дирекціѣ поліціѣ у Львовѣ.

— **Є. Екец. Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ** прибувъ дня 24 с. м. на візитацію до Лопатина, повитаный при триюмфальныхъ воротахъ маршалкомъ повѣтовои Рады брôдскои, п. Гнѣвошомъ на чолѣ интеліґенціѣ свѣтскои, священьствомъ и множествомъ народу. Другого дня прибули въ Бродôвъ на повитане Впреосвященого, Староста брôдскій ґр. Русоцкій и инспекторъ школъ п. Токарскій. Рано вôдправивъ въ мѣсцевôй церквѣ тамошный парохъ о. Проскурвицкій богослужене, по котрôмъ Впреосв. Владика, провожений процесією зайшовъ до школы и тамъ заохочувавъ молодѣжь до згоды и любови. Опôсля вôдбувъ ся у мѣсцевого пароха обѣдъ, въ котрôмъ кромѣ Є. Екец. Впреосв. Митрополита взяло участь много священикôвъ рускихъ и польскихъ, обывателѣвъ и уряд-

оно було бы само въ собѣ душилось и було бы парно ставало вôдъ него. Вôнъ додававъ нашому спôльному житю якоись чистои, правдивои веселости, котрои якъ разъ було потреба, щобы то жите було скôнчено красне. Не оденъ тихій вечеръ пересидѣвъ я зъ скрипкою на лавочцѣ побôчь колеса вôдъ кермы, пôдчасъ коли моя жѣнка гуляла зъ братомъ польки на попрятанôй заднôй части палубы. А вся та веселôсть вôдбивала ся и на службѣ корабельнôй; всѣ брали ся до роботы охотно й радо и я видѣвъ доокола себе лишь веселыхъ людей.

„Кажу вамъ ще разъ: Колибъ вы, або хто другій хотѣвъ хочь трошки мати поняте о тôмъ, якъ то таке чувство зъ кождымъ днемъ щоразъ бôльше наповняє душу чоловѣка, якъ оно нѣбы капельками спадає на него, зовсѣмъ такъ — порôвнане буде таки добре — якъ то капинками пускає ся масла на печеню, то я мусѣвъ бы вамъ розказувати множество подробиць, вôдъ котрыхъ бы вамъ ажь навкучилось слухати, я мусѣвъ бы широко розповѣсти про всѣлякі̂ наборы та угоды — а й то бы ще не выстало! Нѣхто не годенъ зовсѣмъ вôдчути того, що дѣє ся въ груди другого чоловѣка. Скажу вамъ лишь, що моя жѣнка одного красного дня привела на свѣтъ въ однôмъ анґлійскôмъ портѣ чудове хлопятко. Оно прийшло скорше на свѣтъ, якъ мы того сподѣвали ся; але впрочôмъ все пôшло добре. А що то стало ся на корабли, то я бувъ ще певнѣйшій того, що море звязалось зô мною якимсь тайнымъ союзомъ. Але коли я такъ одного дня рано стоявъ зъ хлопцемъ на руцѣ поза заднымъ маштомъ, стало менѣ якось наразъ, першій разъ въ житю, чогось лячно. Навѣть коли моя жѣнка такъ любо усмѣхнулась до мене, не хотѣвъ той лякъ якось мене попуститись. Вôнъ мучивъ мене и не дававъ спокою черезъ цѣлый день; я думавъ, роздумувавъ, якъ надъ якоюсь загадкою, що бы то мало значити.

„Въ пôвъ року опôсля показало ся, що то було.

„Я набравъ бувъ въ Новôмъ Йорку дуже богато бавовны до Анґліѣ. Цѣле судно було нею наповнене; мимо того гнали мы дуже скоро по атлянтійскôмъ океанѣ. Моя барка порола довги̂, запѣнени̂ филѣ, якъ якій кліперъ*). Я вѣзъ зъ собою также богато грошей — всѣ, яки̂ мавъ. Щось мене напало, и я вымѣнявъ въ Америцѣ кôлька великихъ банкнотôвъ на сами̂ иґлѣ и дубльоны — золоти̂ грошѣ, такъ велики̂ якъ даньски̂ специѣ. То мали бути грошѣ для моеѣ жѣнки! Черезъ цѣлу дорогу на мори радили мы собѣ, якъ бы найлѣпше ти̂ грошѣ примѣстити. Коли сонце свѣтило крôзь мали̂ вôконця каюты, то мене брала якась охота высыпати ти̂ блыскучи̂ та дзвôнки̂ грошѣ на стôлъ. Мы грали ся ними, якъ двоє дѣтей и неразъ минали цѣли̂ годины, закимъ мы ти̂ грошѣ сховали знову въ чересъ, котрый я день и нôчь носивъ на собѣ. Але въ часомъ стало менѣ вôдъ тыхъ грошей таки добре тяжко. Коли мы одной недѣлѣ рано при веселôмъ свѣтлѣ сонця заплывали въ каналъ и витали бѣли̂ вапнисти̂ скалы пригôрка Лязардъ, прийшло менѣ на гадку, що я можу прецѣ той чересъ такъ само выгôдно носити верхъ ремѣння вôдъ штанôвъ, якъ и на голôмъ тѣлѣ. Я зробивъ отже ту маленьку змѣну. Якъ бы не то, то хто знає, чи говоривъ бы я тутъ теперь зъ вами, бо заразъ за тыми бѣлыми скалами пригôрка, при найспокôйнѣйшôй погодѣ и въ бѣлый день, въ саму недѣлю, затопилось судно зô всѣмъ, що на нѣмъ було.

„Вантухи бавовны були за сильно оденъ попри другôмъ стиснени̂, а вôдъ того займилась бавовна, отъ такъ, якъ то буває у насъ, коли запалить ся стôгъ сѣна вôдъ того, що оно дуже натолочене. Дымъ ставъ наразъ добувати ся замкнеными глипками, а коли мы ихъ отворили, то вôнъ почавъ таки бухати густыми жовто-сѣрыми клюбами такъ, що ажь душило вôдъ него. Показало ся заразъ, що вантухи, котри̂ займили ся, лежали такъ глубоко на сподѣ, що не можна було нѣякъ до нихъ добути ся, щобы ихъ скинути зъ корабля у воду. (Д. б.)

*) Рôдъ скороходного корабля.

никôвъ. При кôнци обѣду Є. Ексц. выразивъ свое признанє и вдоволенє мѣсцевому парохови о. Проскурницкому за взôрцеве удержанє церкви и веденє парохіянъ, а головно за примѣрне, поважне и пôдносяче духа вôдправлюванє богослуженя, именуючи о. Проскурницкого почетнымъ крилошаниномъ. По обѣдѣ вôддавъ Впреосвященый візиты: латиньскому парохови о. Игн. Кубішталеви, начальникови суду Кульчицкому, нотареви Гольцерови и повѣтовому судьѣ п. Яринѣ. По сѣмъ зайшовъ Впреосв. до костела, де въ брамѣ повитавъ Впреосв. Владику парохъ лат. о. Кубішталь, а вôдтакъ середъ пѣсень впроваджено Впреосв. до костела. По вôдмовленю приписаныхъ молитвъ засѣвъ на хороше прибранôмъ престолѣ, а вôдтакъ процесіями вôдпроваджено Впреосв. Владику до повозу, котрымъ, працаный духовенствомъ и народомъ, выѣхавъ на дальшу візитацію до Хмѣльна. Впреосвященого провадила кôнна бандерія, зложена зъ понадъ 200 коней.

— **Окружна конференція** учителѣвъ и учительокъ народныхъ школъ львôвскихъ розпочалась въ минувшу середу въ ратушевôй сали пôдъ предсѣдательствомъ инспектора п. М. Барановского. Конференцію подѣлено на двѣ части: кождои середы ведуть нарады учительки а въ соботу учителѣ. На першôмъ засѣданю бувъ віцепрезидентъ кр. Рады школьнои дръ Бобржиньскій, котрый пôднѣсъ вагу конференцій окружныхъ зазначенемъ, що они причиняють ся до одностайности методы ученя. При тôй нагодѣ выразивъ надѣю, що въ недовзѣ будуть заведенѝ въ Галичинѣ школы 6-клясовѝ а вôдтакъ и выдѣловѝ, котрѝ будуть пôдготовлювати лѣпше нѣжь доси ученикôвъ до школъ промысловыхъ, бо плянъ тыхъ школъ буде въ той спосôбъ розложеный, що въ першихъ чотирохъ лѣтахъ вычерпае матеріялъ, потрѣбный для ученикôвъ вступаючихъ до школъ середныхъ.

— **Руско-народный театръ** пôдъ управою п. Ивана Биберовича, прибувши въ пятницю до Бучача давъ тамъ уже другого дня, т. е. въ суботу перше представленє „Барона циганьского“. Нашъ театръ, якъ пишуть зъ Бучача, мае добрѝ силы, тѣшить ся великою симпатією и признанемъ, то можна й сподѣвати ся, що бучацкѝ Русины и зъ околицѣ сей нашь одинокій театръ будуть пôдпирати и заохотять его до частѣйшого вôдвѣдуваня Бучача.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи ярославской** вôдбувъ ся тамъ въ дняхъ вôдъ 23 до 28 мая пôдъ проводомъ краевого инспектора п. Людомила Ґермана. До испыту приступило 33 публичныхъ ученикôвъ, а мѣжь ними 22 такихъ, що ишли безъ повторюваня вôдъ 1-ои клясы. Свѣдоцтва зрѣлости одержало 26 ученикôвъ, мѣжь ными 4 зъ вôдзначенемъ; двохъ репробовано на оденъ рôкъ, пятьомъ позволено повторити испытъ по вакаціяхъ зъ одного предмета.

— **Факторскѝ практики зъ живыми людьми.** Дня 26 с. м. прибувъ до Черновець факторъ Вольфъ Шміреръ зъ Залуча, везучи до Румунїѣ 43 Мазурôвъ-селянъ зъ родинами, котрыхъ тамъ запродавъ до роботы. Вахмайстеръ поліціѣ, Яновичь, забравъ людей до маґістрату, де зъ кождымъ списано протоколъ, доказуючій, що тѝ люде просто запроданѝ. По тôмъ актѣ Мазуры щезли зъ мѣста и удали ся до Румунїѣ, а противъ фактора розведено доходженє карне.

— **Огнѣ.** Зъ Скалату доносять до Przegląd-а, що тамъ на передмѣстю званôмъ Манцява повставъ дня 28 с. м. въ полудня огонь и въ несповна пôвъ години обернувъ въ попѣлъ 6 будынкôвъ господарскихъ разомъ зъ усѣма припасами збôжа. Огонь споводували дѣти, забавляючись сѣрниками. Згорѣло майно чотирохъ господарѣвъ, мѣжь ними Федько Бѣликъ стративъ все, що мавъ, бо навѣть готовѝ грошѣ въ скрини згорѣли вже на дворѣ. Нѣхто не бувъ асекурованый. При огни явивъ ся самъ Староста, заохочуючи людей до ратованя. Пôдчасъ сего пожару лучивъ ся такій выпадокъ, даючій трогаючій доказъ материньскои любови навѣть у нѣмины: На одномъ домѣ було гнѣздо бузькôвъ, въ котрôмъ були молодѝ, непорослѝ ще въ пѣрє. Огонь обнявъ той дôмъ. Самиця видячи, що не выратуе своихъ дѣтокъ вôдъ неминучои смерти, сѣла на гнѣздо и навѣть не рушилась, поки не згорѣла разомъ зъ домомъ зъ дрôбными своими дѣтьми. — Дня 26 с. м. повставъ въ полудне огонь въ Довгомостискахъ, котрый за одну годину знищивъ 6 загородъ селяньскихъ. Зъ тыхъ всѣхъ була лишь одна убезпечена. Загальна шкода выносить около 1.500 зр. Прибувшôй зъ Судовои Вишнѣ охотничôй сторожи пожарнôй удало ся скоро огонь зльокалізувати. Пожаръ повставъ черезъ неосторожнôсть паробка, котрый зъ закуренымъ папѣросомъ увôйшовъ до стодолы.

— **Жертва свого званя.** Кôлька днѣвъ тому назадъ померъ въ Коломыи мѣскій фізикъ и радный мѣста, дръ Бол. Майзель. Покôйникъ упавъ жертвою свого званя, бо заразивъ ся тифомъ пôдчасъ лѣченя одного хорого на сю недугу.

— **Потопельники.** Вôддѣлъ инжінеріѣ войсковои въ Перемышли выдобувъ оногды зъ Сяна тѣло дѣвчины числячои около 18 лѣтъ житя, котра утопила ся пôдчасъ купели. Командуючому поручникови Леволє донесено, що отець тои дѣвчины, видячи якъ его донька потапае, скочивъ до рѣки ѣй на ратунокъ и такожь утопивъ ся. Вояки шукали за тѣломъ утопленого, однакъ не найшли.

— **Колектантъ зъ Борислава,** Хаскель Шіфманъ, про котрого пôшла була чутка, що вôнъ якомусь зарôбникови Павлови Хроневи, задержавъ терно въ высотѣ около 500 зр., а выплативъ лишь 6 зр., доносить теперь, що то все неправда. То вороги его кинули на него таке пôдозрѣнє и теперь веде ся судово-карне слѣдство, котре выкаже всю правду, а розходить ся въ сѣй справѣ не о повысшу суму лишь о 112 зр. Мы нотуючи першу поголоску за другими часописями заразъ и зазначили здогадъ, що ажь слѣдство выкаже, чи то не вороги кинули таке пôдозрѣнє на п. Шіфмана.

— **Обрабованє почты.** Ватага розбôйникôвъ, походяча мабуть зъ Борислава, обрабувала въ ночи зъ 21 на 22 с. м. почтовый урядъ въ Пôдбужи, забираючи рѣчи почтмайстра та розбивши зелѣзну касу.

— **Черезъ піяньство.** Оногды передъ полуднемъ скочила до пелчиньского ставу въ намѣрѣ самоубійчôмъ 46-лѣтна Софія Цюпа, жѣнка доворця вязнѣвъ тутешного заведеня карного, але вояки выдобули еѣ зъ воды ще завчасу и вôддали пôдъ опѣку мужа. Причиною того кроку було налогове піяньство.

— **Звѣрска мати.** Оногды пôдчасъ чищеня каналу въ реальности при Казимирôвской ул. ч. 34, выдобули робôтники тѣло дитины, що могла мати вже зъ кôлька тыжднѣвъ. Дитину вкинено до каналу зовсѣмъ голу. Тѣло вôдставлено до трупарнѣ шпитальнои, а за звѣрскою матерею розведено доходженє.

Штука, наука и література.

Товариство „Просвѣта“ выдало и розôслало вже членамъ пяту книжочку за сей рôкъ пôдъ заголовкомъ „**Галя**“, оповѣданє О. Шмідтовои, перекладу М. Загôрнои. Въ додатку до сеи книжочки мѣстить ся поясненє новыхъ грошей и цѣна збôжа.

„Выдавництво народне“ выдало за сей рôкъ ось тѝ книжочки: 1) **Значнѣйшѝ угодники Божѝ**, котрыхъ память обходить руско-католицка церковь въ мѣсяцяхъ сѣчни, лютôмъ и мартѣ. Написавъ сельскій Душпастиръ. Цѣна 8 кр. — 2) **Празникъ въ Грановцѣ**, Оповѣданє, написавъ Н. С. Цѣна 8 кр. — 3) **Проклятє матери**, Оповѣданє, написавъ Єр. Луцикъ. Цѣна 4 кр. — 4) Двѣ повѣстки: I. **Марко зъ Добрôвлянъ**, II. **На кредитъ**. Цѣна 8 кр. — 5) **Значнѣйшѝ угодники Божѝ**, котрыхъ память обходить руско-католицка церковь въ мѣсяцяхъ цвѣтни, маю и червни. Цѣна 8 кр.

Родина Ракочихъ въ замку мункацкôмъ, исторична повѣстка, Василя Чернецкого, пароха въ Сѣлця белского. — Того самого автора: Короткѝ историчнѝ вѣдомости про кирничку и капличку въ Шишкахъ въ окрузѣ жовкôвскôмъ.

Всячина.

— **Ще про вечѣрну зорю.** Зъ вчерашнымъ днемъ набрала планета Венусъ або наша вечѣрна зоря найбôльшои силы свѣтла и можна еѣ вже за дня добачити на небѣ. Она доходить теперь до послѣднои кватиры и черезъ люнету видко еѣ якъ маленькій серпокъ мѣсяця. Рôвночасно подôйшла Венусъ вôдъ грудня тамтого року о 177 міліонôвъ кільометрôвъ близше до нашои землѣ и длятого видко еѣ теперь лѣпше якъ коли небудь, тожь и всѣ звѣздарѣ (астрономы) звертають на ню теперь свою увагу. Особливо ходить имъ о двѣ рѣчи. На тôй части вечѣрнои зорѣ, котра не есть освѣтлена, спостережено вже зъ давенъ давна якись яснѝ точки; розходить ся отже о то, що то може бути. Однѝ кажуть, що на вечѣрнôй зорѣ проявляесь на тôмъ мѣсци, куды не доходить свѣтло сонця, якесь електрично-маґнетичне свѣтло, котре мабуть стоить въ звязи зъ тыми плямами на сонци, якѝ въ теперѣшну пору найбôльше проявляють ся; другѝ кажуть зновъ, що тѝ яснѝ точки на зори, то вершки высокихъ гôръ; сонце освѣтляючи лишь маленькій серпокъ зорѣ, засягае ще своимъ свѣтломъ тѝ вершки и они яснѣють въ нѣмъ, пôдчасъ коли на долахъ пôдъ ними есть зовсѣмъ темно. Теперь отже буде можна зновъ видѣти тѝ яснѝ точки и може удасть ся розслѣдити, що то есть. Друга рѣчь то круженє еѣ около оси. Якъ вже звѣстно, каже дехто, що зоря вечѣрна обертаесь около своеѣ оси разъ на 23 год., Скіяпареллі зновъ и другѝ ученѝ доказують, що она заедно лишь одною стороною звернена до сонця, подôбно якъ нашь мѣсяць до землѣ, а що Венусъ найблизше теперь до землѣ, то може и то дасть ся лѣпше розслѣдити. — Дня 5 червня буде здавати ся, якъ колибъ зоря вечѣрна стояла въ однôмъ мѣсци и не порушала ся; то походить зъ вôдси, що она порушаесь въ ту пору зовсѣмъ въ тôмъ самôмъ напрямѣ, въ якôмъ мы на ню дивимось; ажь коли она стане повертати ся каблукомъ, будемо видѣти, що она не стоить а дѣйстно порушае ся. Пôдъ конець червня посунесь она вже такъ далеко, що буде вже щезати въ свѣтлѣ заходячого сонця.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 31 мая. До Pol. Corr. доносять зъ Копенгаґи зъ достовѣрного жерела, що царь выѣде въ четверъ рано окремымъ поѣздомъ до Корсе, а вôдтакъ кораблемъ поѣде до Кіль, де стрѣтить ся зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ. Гостина потреває лишь одну годину, а царь верне опôсля пôзно въ ночи до Фреденсборґа.

Загребъ 31 мая. На 46 выборцѣвъ до сойму, выбрано 41 зъ народнои партіѣ, 4 зъ партіѣ правнои и одного дикого.

Почдамъ 31 мая. Приѣхала тутъ нідерляндска королева реґентка зъ королевою. На дворци повитали гостей цѣсарь зъ цѣсаревою и всѣма князями королевского двору.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3 07	10^{41}	5·26	11·01	7^{56}	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9 56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7^{36}
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшан.
Зъ Кракова	6 01	2·50	9·01	6^{46}	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6^{55}	—	—
„ (на гол. двор).	—	2 57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10^{09}	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1^{41}	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4^{48}	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8 32

Часъ, львôвскій; рôвниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.